

Nr 615

Av herrar **Antonsson** och **Dahlgren**, om *utökad cancerforskning*.

(Lika lydande med motion nr 502 i Första kammaren)

För att komma till rätta med den svåra och mycket utbredda sjukdomen cancer är ökade kunskaper om sjukdomens uppkomst såväl som om möjliga behandlingsmetoder oundgängliga. I olika länder bedrivs därför en mer eller mindre omfattande forskning på detta område.

Merparten av den svenska cancerforskningen bedrivs vid de medicinska fakulteterna, dels kliniskt, dels vid teoretiska institutioner. En mindre del av forskningen försiggår vid regionsjukhus och länslasarett, dels vid sådana som har radioterapeutiska kliniker, dels även vid de vanliga kirurgiska klinikerna.

Finansieringen av cancerforskningen vid ovannämnda undervisnings- och sjukhusinrättningar sker till viss del genom ordinarie avlönings- och omkostnadsanslag, och några belopp kan svårligen urskiljas.

När det gäller de särskilda bidragen till cancerforskning går dessa till klart övervägande del genom Riksföreningen mot cancer. Statens medicinska och naturvetenskapliga forskningsråd hänskjuter sålunda bidragsansökningar till avgörande av Riksföreningen. Totalt har hittills sedan föreningens tillkomst 33 miljoner kronor betalats ut, varav 5 miljoner kronor för år 1966. För år 1967 har nyligen ett belopp på 6 miljoner kronor fördelats till cancerforskningen.

Riksföreningens bidragsgivning finansieras dels genom ett årligt statsbidrag, 3 miljoner kronor för innevarande budgetår, dels genom insamlingar. Som exempel på de senare kan nämnas den nu pågående engångskampanjen med syfte att genom arbetsmarknadens organisationer få in en procent av en månadsinkomst från alla organiserade löntagare och ett lika stort belopp från arbetsgivarsidan.

Bidrag till cancerforskningen kommer förutom från Riksföreningen bl. a. från smärre fonder vid universiteten och från det amerikanska National Institute of Health. Sistnämnda anslag som avser s. k. kontraktsforskning har varit betydande, omkring 2 miljoner kronor per år, men är nu mindre än 1 miljon kronor och kommer att minska ytterligare med 10 % per år från och med 1967.

För att komma till rätta med cancerproblemet är en fortsatt och utökad forskning angelägen. Enligt vår uppfattning är det fel att primär

forskning om en folksjukdom som cancer i så stor utsträckning skall vara beroende av resultatet av insamlingar bland allmänheten och privata gåvor. I synnerhet insamlingarna är en mycket osäker inkomstkälla. Därtill kommer ovan nämnda avtrappning av det amerikanska anslaget, vilken svårigen kan kompenseras genom bidragshöjning från annat håll. Det statliga bidraget bör av dessa skäl utökas. Detta innebär dock självfallet inte att privatpersoner, föreningar etc. skall förmenas skänka bidrag till cancerforskningen.

Departementschefen anför i årets statsverksproposition att fjolårets riksdagsbeslut innebär att 3 miljoner kronor årligen skall anvisas till cancerforskningen t. o. m. budgetåret 1970/71. Därför är han inte beredd att föreslå någon höjning jämfört med föregående år. Enligt vår uppfattning kan inte 1966 års riksdagsbeslut anses ha denna innebörd. Varje riksdag måste kunna pröva även detta anslag med beaktande av den då aktuella situationen.

Med hänsyn främst till behovet av utökad forskning, penningvärdeför-sämringen samt minskningen av bidrag från annat håll är det angeläget att staten fortsättningsvis svarar för en större andel av kostnaderna för denna väsentliga forskning.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta

- a) att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om undersökning av behovet av utökad cancerforskning, samt
- b) att uttala att vid framtida anslagsgivning kostnaderna för cancerforskningen i huvudsak bör bestridas av statliga medel.

Stockholm den 26 januari 1967

Johannes Antonsson (cp)

Anders Dahlgren (cp)